

Arrest

nr. 28 430 van 8 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 23 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DE RAEYMAECKER en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 3 december 2008 het Rijk binnen en diende op 4 december 2008 een asielaanvraag in. Op 10 maart 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, orthodox christen te zijn en tot de Oromo etnie te behoren. U bent geboren op 14 september 1984 (Maskaram 4, 1977 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)) te Addis Abeba en woonde gedurende uw hele leven in Addis Abeba, Woreda 10, Kebele 10, huisnummer 705. In mei – juni 2007 (Genbot 1999 E.K.) opende u een eigen restaurant in Addis Abeba. Sinds dat moment werd u een sympathisant van het Oromo Liberation Front (hierna OLF), omdat uw vader u vertelde dat Oromo-kinderen slachtoffers zijn als hun ouders gearresteerd of

onteigend worden en u voor hen wou opkomen. Sinds juni – juli 2007 (Sane 1999 E.K.) vergaderden een twintigtal supporters van het OLF elke zondag in een aparte kamer in uw restaurant. Op 15 september 2008 (Maskaram 5, 2001 E.K.) werd uw vader thuis gearresteerd, omdat ze hem wilden ondervragen in verband met het OLF. Op 20 september 2008 (Maskaram 10, 2001 E.K.) kwamen rond 23u30 vier agenten in burger naar uw huis. Ze namen u mee naar het 'Central Investigation Bureau - Meaklawi'. Diezelfde nacht vroeg men u waar uw vader was. Op andere momenten werd u bedreigd met een wapen en vroeg men u wie naar uw restaurant kwam om meetings van het OLF bij te wonen, waarover de meetings gingen en tot welke partij jullie behoorden. Tijdens uw detentie in Meaklawi werd u geslagen, moest u op de vloer slapen en de toiletten en cellen kuisen. Op 3 november 2008 (Teqemt 24, 2001 E.K.) werd u getransfereerd naar de gevangenis voor politieke gevangenen van Ziway en kon u ter hoogte van 'Meka' ontsnappen. U liep naar een boerderij en kon achterop zijn paard meerijden naar een kennis van hem waar u kon overnachten. De dag nadien wisselde u van kledij en nam u een minibus naar Awassa, waar u naar uw tante Yeshi Tessema Tulu ging. U bleef één nacht bij haar en kreeg dan onderdak bij haar schoonbroer die eveneens in Awassa woonde, omdat u tante een huiszoeking bij haar thuis vreesde. Op 14 november 2008 (Khedar 5, 2001 E.K.) verliet u samen met uw oom Teferi Bessha Awassa en gingen jullie naar Moyale. Van daar reisde u naar Nairobi (Kenia) met Mohammad Mussa, een smokkelaar. Op 16 november 2008 (Khedar 7, 2001 E.K.) kwamen jullie aan in Nairobi en op 3 december 2008 (Khedar 24, 2001 E.K.) vertrok u met een Keniaans paspoort op een andere naam richting België. U kwam nog dezelfde dag aan in België en vroeg er op 4 december 2008 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de overheid die u verdenkt van lidmaatschap van het OLF en het toelaten van supporters van het OLF in uw restaurant, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde vervolging op basis van uw Oromo-vermeend OLF-profiel.

Aanvankelijk verklaarde u dat u geen lid was van een politieke organisatie en dat u evenmin supporter was van een politieke organisatie (gehoor CGVS, p.6). U gaf aan dat uw vader wel supporter was van het OLF (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wanneer uw vader supporter werd van het OLF, gaf u aan dat dit lang geleden was, maar dat u het pas doorhad sinds u uw restaurant opendeed (in mei – juni 2007 (Genbot 1999 E.K.)) (gehoor CGVS, p.5-6). Toen u werd gevraagd om lang geleden meer te preciseren, bleef uw antwoord vaag door dit ongeveer twee jaar vóór 2006 – 2007 (1999 E.K.) te situeren (gehoor CGVS, p.7). Ook toen u gevraagd werd naar het motief van uw vader om supporter te worden van het OLF bleef u vaag door aan te geven dat dit was omdat hij Oromo was. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom hij supporter van het OLF werd, gaf u aan dat uw vader het probleem van de Oromo kende en bovendien alle Oromo het OLF steunen (gehoor CGVS, p.7). Betreffende de activiteiten die uw vader voor het OLF uitoefende, gaf u aan dat hij geld ophaalde en meetings bijwoonde in uw restaurant, maar u had er geen idee van waar de meetings plaatsvonden vóór u uw restaurant opendeed (gehoor CGVS, p.7). U verklaarde verder dat u nooit met uw vader sprak over het OLF en dit omdat u het OLF niet steunde omwille van zijn politieke agenda, maar wel omwille van de problemen die Oromo-kinderen hebben (gehoor CGVS, p.18). Bovendien verklaarde u eerder dat u sympathisant van het OLF werd nadat uw vader u vertelde dat Oromo-kinderen slachtoffers zijn als hun ouders gearresteerd of onteigend worden en u voor hen wou opkomen (gehoor CGVS, p.11-12). U verklaarde de Oromo-kinderen te steunen door geld te geven aan het OLF (gehoor CGVS, p.18). Deze laatste verklaringen gaan in tegen uw eerdere verklaring dat u geen lid of supporter was van enige politieke organisatie, vermits het geven van financiële steun aan het OLF toch wel degelijk een uiting is van het feit dat u een supporter bent van het OLF.

In het algemeen kan worden opgemerkt dat het op zijn minst opmerkelijk te noemen is dat u bitter weinig afweet van de betrokkenheid van uw vader bij het OLF en dat het eveneens eigenaardig is dat u nooit met uw vader over OLF sprak – ondanks het feit dat jullie allebei deze organisatie steunden, dat uw vader wekelijks in uw eigen restaurant vergaderde met andere supporters van het OLF (gehoor

CGVS, p.6-7 en 12) en het bovendien via uw vader was dat u sympathie kreeg voor het OLF én dat hij u argumenten gaf om het OLF financieel te steunen. Bovendien stelde u ook uw hele leven bij uw ouders (dus ook bij uw vader) te hebben ingewoond (gehoor CGVS, p. 4), wat het des te bevreemdend maakt dat jullie nooit praatten over (zijn activiteiten binnen) de beweging die jullie allebei steunden.

Verder gaf u aan dat uw vader op 15 september 2008 (Maskaram 5, 2001 E.K.) werd gearresteerd in verband met OLF. De dag nadien werden bovendien vijf andere belangrijks OLF supporters - die bij de meetings in uw restaurant aanwezig waren - gearresteerd (gehoor CGVS, p.10-11). U verklaarde dat u gewoon verder werkte (in uw restaurant). Toen u werd gevraagd waarom u niet onderdook na deze arrestaties, gaf u aan dat u geen enkele angst had en niets van politiek afwist (gehoor CGVS, p.11). Het komt echter niet doorleefd en dus weinig waarschijnlijk over dat u – ondanks een aantal arrestaties in uw nabije omgeving die u in verband bracht met het OLF – gewoon verder bleef werken in de plaats die alle gearresteerden verbond en dat u geen maatregelen trof om uw eigen veiligheid te verzekeren. U steunde immers toen al het OLF en leverde financiële bijdragen aan de beweging.

Verder kan worden vastgesteld dat **u niet opgegroeide in een Oromo-omgeving of -traditie.**

U verklaarde dat u in Addis Abeba geboren en getogen bent en dat u geen Oromo spreekt. Nadat u een aantal basiswoorden in het Oromo werden gevraagd, bleek dat uw kennis van het Oromo inderdaad zéér beperkt was (gehoor CGVS, p.2 en 3). U gaf aan dat dit was omdat u geboren werd en opgroeide te Addis Abeba, u de kans niet had om het te leren én dat uw beide ouders Amhaars spraken en geen Oromo spraken met hun kinderen (gehoor CGVS, p.3). Niettemin ligt het binnen de verwachtingen dat iemand die tot de Oromo-etnie behoort, wiens vader actief is binnen het OLF en die zelf het OLF (financieel) steunt toch een basiskennis van de Oromo-taal zou hebben. Het OLF gaat er immers prat op de Oromo-cultuur –waaronder ook de taal- onder andere via de radiozender SBO te promoten (zie informatie in het administratieve dossier). Verder gaf u aan dat u het 'Gadaa-systeem' niet kende en dat u er zelfs nog nooit van gehoord had (gehoor CGVS, p.9), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat dit systeem een invloed heeft op alle aspecten van het dagelijkse leven van de etnische Oromo. Verder kende u geen organisaties die de cultuur van de Oromo promoten (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat de zetel van de regionale regering van Oromiya in Finfinnee gelegen is, maar u had er geen idee van sinds wanneer deze zetel in Finfinnee gelegen is. Bovendien verklaarde u dat u steeds geweten heeft dat de zetel in Finfinnee lag (gehoor CGVS, p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er onder de Oromobevolking heel wat commotie heerste over de beslissing die in juli 2003 werd genomen om de zetel van de regionale regering van Oromiya van Finfinnee naar Adama te verhuizen en is het merkwaardig dat u als OLF-steunende Oromo hiervan niet op de hoogte was.

U bleek verder **bitter weinig af te weten van het OLF**, de organisatie waarvan u sympathisant was, die u financieel steunde en die u problemen opleverde waardoor u Ethiopië moest verlaten. Zo verklaarde u dat u niet stemde voor de verkiezingen in 2005 (Genbot 1997 E.K.) omdat het OLF er niet aan deelnam (gehoor CGVS, p.4). Toen u later werd gevraagd wat het doel van het OLF is, verklaarde u dat ze strijden om de Oromo bevolking te bevrijden. U gaf aan dat u niet wist op welke wijze ze dat deden, omdat u niets van politiek weet, maar dat ze naar de verkiezingen gaan en zo hun volk bevrijden (gehoor CGVS, p.14), hetgeen ingaat tegen uw eerdere bewering dat het OLF niet aan de verkiezingen deelnam. Verder verklaarde u dat u niet wist of andere 'pro Oromo' politieke partijen wél deelnamen aan de verkiezingen in 2005 (Genbot 1997 E.K.) (gehoor CGVS, p.4). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er minstens vijf andere Oromo politieke partijen geregistreerd waren voor de verkiezingen in 2005 (Genbot 1997 E.K.). Verder gaf u aan dat u niet weet hoe het OLF communiceert met zijn supporters, omdat de leiders in Asmara zitten. Bovendien bent u er niet van op de hoogte of het OLF een radiozender heeft (gehoor CGVS, p.18), terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er minstens één radiozender gekoppeld is aan het OLF, namelijk de SBO. U gaf aan dat er in het midden van de vlag van het OLF een grote boom stond. Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat voor soort boom het was, gaf u aan dat het een groene was en dat u de naam ervan niet kende. Ook de betekenis van dit symbool was u onbekend (gehoor CGVS, p.9 en 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de boom op de vlag van het OLF een 'Odaa' is en dat deze symbool staat voor democratische discussie. Bovenstaande onwetendheden betreffende het OLF zijn dermate dat het ongeloofwaardig is dat er wekelijks meetings van supporters van het OLF plaatsvonden in uw restaurant, dat u zelf sympathisant was van het OLF én dat u deze organisatie financieel steunde. U gaf weliswaar aan dat u nooit de wekelijkse meetings van supporters van het OLF – die in uw restaurant

plaatsvonden – bijwoonde, omdat u moest werken, dat het geheim was en dat u geen politieke interesse had (gehoor CGVS, p.12). Toch kan men verwachten van iemand die sympathisant van het OLF is, die Oromo-kinderen die het slachtoffer zijn helpt, bovendien geld gaf aan het OLF en een vader had die wekelijks meetings belegde in haar restaurant beter op de hoogte zou zijn van waar het OLF voor staat. Heel bevreemdend is ook dat u er geen idee van had waar uw geld naartoe ging dat u aan Bekele Weyessa, de schatbewaarder tijdens de meetings van supporters van OLF in uw restaurant, gaf (gehoor CGVS, p.13). Deze zaken ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien kan het volgende opgemerkt worden betreffende uw detentie van 20 september 2008 (Maskaram 10, 2001 E.K.) tot 3 november 2008 (Teqemt 24, 2001 E.K.) en uw ontsnapping dd. 3 november 2008 (Teqemt 24, 2001 E.K.) ter hoogte van Meka. U verklaarde dat u van 20 september 2008 (Maskaram 10, 2001 E.K.) tot 3 november 2008 (Teqemt 24, 2001 E.K.) in de cel zat met vier andere personen. Ondanks het feit dat jullie anderhalve maand samen opgesloten zaten had u er geen idee van waarom de andere personen opgesloten zaten (gehoor CGVS, p.14). Men mag verwachten dat u – na anderhalve maand samen opgesloten geweest te zijn – toch enig inzicht zou hebben gekregen in de redenen waarom uw celgenotes werden vastgehouden. Bovendien gaf u aan dat u tijdens uw overbrenging van de cel in het 'Central Investigation Bureau - Meaklawi' te Addis Abeba (zie administratief dossier) naar de politieke gevangenis van Ziway kon ontsnappen ter hoogte van Meka (gehoor CGVS, p.15-16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat men helemaal niet langs Meka moet rijden om naar Ziway te gaan en dat Meka ver verwijderd ligt van het traject Addis Abeba – Ziway ligt. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U legde geen documenten voor waaruit uw identiteit of uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.1. Verzoekster beroept zich op de schending "de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en meer bepaald als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 "betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen" en de wet van 15 december 1980, (...)van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, gelezen in samenhang met artikel 1 van de Conventie van Genève, (...) artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Identiteit en reisweg

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster toont haar identiteit niet aan door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Verzoekster verklaart dat ze haar documenten thuis achtergelaten heeft. Op de vraag of ze deze alsnog naar België kon laten overkomen antwoordt ze: *“Denk het niet, want werden in beslag genomen”* (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Daargelaten het feit dat verzoekster deze inbeslagname niet eerder meldde op de Dienst Vreemdelingenzaken, kan van verzoekster minstens verwacht worden dat zij ernstige pogingen onderneemt om alsnog het bewijs van haar identiteit te verkrijgen. Dat ze *“gelet op de dreiging welke zij vreesde in haar thuisland, niet in de mogelijkheid was alle nodige documenten te verzamelen alvorens Ethiopië te verlaten”* blijft een louter ongestaafde bewering. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit kan haar aldus aangerekend worden en tast haar geloofwaardigheid aan.

3.2. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Aangezien verzoekster met het vliegtuig naar Europa reisde, moet ze minstens in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Voor zover verzoekster verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient zij dit nauwgezet en overtuigend te kunnen toelichten. Dit is niet het geval. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg en haar bewering geen paspoort te kunnen voorleggen.

4. Nopens de status van vluchteling

5. Verzoekster meent dat er niet te betwijfelen valt dat ze *“Ethiopië heeft verlaten uit gegronde vrees voor vervolging of ernstige represailles omwille van sympathie voor het OLF”* en verwijt het CGVS louter te verwijzen *“naar bepaalde zogezegde onwetendheden en vaagheden in antwoorden welke verzoekster*

gaf naar aanleiding van haar gehoor door het CGVS op 11 februari 2009" en niet voldoende te motiveren "waarom verzoekster niet zou zijn vervolgd op basis van haar OROMO- en OLF-profiel".

6. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekster. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust daarenboven in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat de aanvraag gerechtvaardigd is. Verzoekende partij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en de waarheid spreken (zie onder meer RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

6.1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen formuleerde bedenkingen bij verzoeksters voorgehouden Oromo-achtergrond en haar OLF-profiel en hecht voorts weinig geloof aan haar ontsnappingsverhaal. Verzoekster wijst er op dat zij wel degelijk enkele Oromo-woorden kon vertalen, zoals "woensdag" en "februari" en dat haar beperkte kennis te wijten is aan het feit dat ze in Addis Abeba geboren is, waar geen gelegenheid is om de Oromo-taal te leren en aan het feit dat haar ouders beiden Amhaars spreken. Voor het overige verwijst ze naar vergetelheid.

6.2. Aangezien verzoeksters beweert vervolgd te zijn omwille van haar Oromo-etnie en door haar overheid geassocieerd werd met het OLF dient ze dit aan te tonen. Het feit dat verzoekster in Addis Abeba geboren en opgegroeid is en dat ze geen Oromo-opvoeding genoot kan bezwaarlijk een verklaring zijn voor haar onwetendheid en is strijdig met haar beweringen. Immers indien verzoekster beweert een uitgesproken sympathie te hebben voor het OLF en stelt dat haar vader actief was binnen deze beweging die streeft naar zelfbeschikking van de Oromo, kan een navenante kennis verwacht worden die verder reikt dan de vertaling van de woorden als 'woensdag' en 'februari'. Het is niet ernstig dat verzoekster geen minimale bekendheid met de Oromocultuur aantoont, geen antwoord kan geven op eenvoudige vragen en ze niet op de hoogte is van het Ghadaa-systeem. Verzoekster kent zelfs het woord voor 'restaurant' in het Oromo niet terwijl haar restaurant als OLF-ontmoetingsplaats zou gefungeerd hebben. Dat ze wel op de hoogte blijkt te zijn van de zetel van de regionale regering van Oromiya is onvoldoende om haar elementaire onwetendheden toe te dekken daar dit algemeen bekend is en hoe dan ook kan ingestudeerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit andere elementen van het administratieve dossier en het verzoekschrift kan een band of een interesse blijken voor de Oromo. Dit blijkt overigens ook uit haar opvatting dat de betekenis van de vlag van het OLF een gespecialiseerde kennis vereist.

7. Verzoekster toont aldus geen interesse aan voor het OLF terwijl ze oorspronkelijk verklaarde dat ze "sympathisant [was] van de ONEG" (zie vragenlijst DVZ p.2). Verzoekster herroept op het CGVS elk politiek engagement wanneer doorgevraagd wordt en ze haar beweringen niet kan staven. Ook in haar verzoekschrift en nadat ook uit de bestreden beslissing blijkt dat ze inderdaad onwetend is over de elementaire principes en symbolen van het OLF, bevestigt verzoekster haar apolitek profiel. Verzoekster is fundamenteel incoherent. Ze beweert eerst politiek vervolgd te zijn omwille van haar bijdrage voor het OLF. Haar bewering dat ze enkel uit sociale overweging het OLF steunt is onverenigbaar met haar verklaringen dat ze haar restaurant openstelde voor OLF-meetings waar telkens een twintigtal sympathisanten van het OLF aanwezig waren en met het feit dat ze uitsluitend financiële steun gaf aan kinderen wiens ouders gearresteerd of onteigend zijn, wat minstens een politiek naast een sociaal engagement veronderstelt. Overigens kon verzoekster ter terechtzitting geen enkel niet- politiek- sociaal project voor Oromokinderen in Addis Abeba noemen terwijl ze bevestigt dat een aanzienlijk deel van de bevolking van Addis Abeba van Oromo is. Dit kan bezwaarlijk wijzen op een sociaal engagement en nog minder een politiek engagement ondersteunen. Aangezien verzoekster geen politiek engagement

aantoont kan haar vervolging en arrestatie niet overtuigen. Dit klemmt te meer nu verzoekster ook over haar ontsnapping niet eenduidig is. Verzoeksters asielrelaas komt verzonnen voor en wordt door haar eigen onwetendheden onderuit gehaald. Indien ze thans stelt dat *“het CGVS zich niet kan uitspreken over de gevolgde route van het transport van de gevangenen aangezien het CGVS hierover geen enkele informatie heeft”* en dat er geen zekerheid is of het de bedoeling was van het transport om verzoekster naar Ziway over te brengen, gaat ze voorbij aan haar eerdere verklaringen dat ze ontsnapt is toen ze overgebracht werd naar de gevangenis van Ziway. Het is weinig ernstig dat in haar verzoekschrift haar eigen verklaringen in twijfel wordt getrokken. Dat ze post factum stelt niet de bekende stad Marka maar de kleinere gemeente Meka bedoeld te hebben kan het geloof in haar relaas niet herstellen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoeksters asielrelaas is ongeloofwaardig en komt verzonnen voor.

8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

9. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9.1. Verzoekster stelt dienaangaande niet te weten wat haar bij terugkeer naar Ethiopië te wachten staat, maar *“dat zij zich aan één of andere vorm van represailles mag verwachten [zich] doet vermoeden”*. Een aanwijzing op ernstige schade vindt zij terug in het feit dat haar vader werd meegenomen en sindsdien niets meer van hem vernomen is en dat zij zelf *“ontsnapt [is] tijdens haar overbrenging naar een andere gevangenis”*. Voorts wijst zij ook op het feit dat maatregelen die een persoon zijn vrijheid ontnemen vaak een element van een onmenselijke en vernederende behandeling inhouden in de zin van artikel 3 EVRM.

10. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

11. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeksters vrees op ernstige schade bij terugkeer naar Ethiopië berust louter op vermoedens, hypothesen, een ongeloofwaardig asielrelaas en detentie. Verzoekster toont haar identiteit niet aan noch deze van haar vader noch dat hij verdwenen is. Ze stelt bovendien dat ze sinds haar aankomst in België geen rechtstreeks contact meer gehad heeft met haar familie (zie gehoorverslag CGVS, p.5) wat gezien haar eigen vervolging ongeloofwaardig is enkel op persoonlijke redenen kan berusten. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

12. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK